

ním §u 367 obč. zák. proti vlastnické žalobě prodatele. Lhostejno, že prodatel odeslal zboží na účet a nebezpečí kupitele.

(Rozh. ze dne 21. října 1925, Rv II 623/25.)

Při exekuci na svršky Františka S-a bylo zabaveno též zboží, ohledně něhož domáhala se žalující firma napotom zrušení exekuce, tvrdíc, že je dala Františku S-ovi pouze do komise, vyhradivši si vlastnictví až do úplného zaplacení ujednané ceny. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Výhradě práva vlastnického ku zboží na úvěr prodanému až do doby dalšího zcizení zboží není na úkor, že kupitel může zboží dále prodati za cenu, kterou sám určí, tedy se ziskem neb i ztrátou, ani, že třetí kupitel zboží jest chráněn ustanovením §u 367 obč. zák. proti vlastnické žalobě, nehledí-li se ani k tomu, že právě okamžikem dalšího zcizení zaniklo žalobkyni vyhražené právo vlastnické ku zboží. Ani okolnost, že žalující firma odeslala zboží na účet a nebezpečí svého kupitele, nemá vlivu na výhradu práva vlastnického, poněvadž nebezpečí přechází pravidelně s odevzdáním věci bez ohledu na převod vlastnictví, které ale právě při výhradě vlastnického práva nepřechází současně s odevzdáním věci, nýbrž rozhoduje tu ujednání smluvních stran o době přechodu vlastnictví, které bylo též v tomto případě nižšími soudy zjištěno.

Čís. 5392.

Domáháno-li se v žalobě odškodnění dle poslední věty §u 367 obč. zák., nelze žalobu zamítnouti pro tentokráte, ježto nebyl dosud proveden spor s třetí osobou, jež věci nabyla, aniž proto, že nebyl učiněn návrh na zjištění, že třetí osoba nabyla věci bezelstně. O okolnostech těchto dlužno rozhodovati ve sporu dle §u 367, poslední věta obč. zák., leč že by již byly předmětem jiného sporu (§ 190 c. ř. s.). Ovšem bude pak věci žalovaného, by dokázal nedostatek bezelstnosti třetí osoby.

(Rozh. ze dne 22. října 1925, Rv I 739/25.)

Žaloba o odškodnění dle §u 367, poslední věta obč. zák. byla o b ě m a n i ž š í m i s o u d y zamítnuta.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Není správným (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) stanovisko nižších soudů, namně odvolacího soudu, že nutno žalobu, v níž se žalobkyně na žalovaném, jemuž prý svěřila klavír k užívání, domáhá po rozumu §u 367 poslední věta obč. zák. odškodnění za to, že klavír prodal a ji tím o klavír při-

pravil, zamítnouti pro tentokrát proto, že žalobkyně neprovedla dosud spor s kupitelem klavíru o jeho vydání, takže není na jisto postaveno, zda kupitel, Tomáš M., není povinen klavír jí vydati, aniž zjištěno, že nabyl klavíru bezelstně, pokud se týče není správným názor odvolacího soudu, že žaloba jest předčasná, ježto žalobkyně neučinila ve sporu návrhu podle §u 236 c. ř. s. a nevydobyła si mezitímního rozsudku zjišťujícího podmínku pro nabytí vlastnictví ke klavíru Tomášem M-em, totiž jeho bezelstnost. Bezelstnost Tomáše M-a při nabytí klavíru koupí od žalovaného tak jako někdejší vlastnictví žalobkyně ke klavíru a neoprávněnost prodeje klavíru žalovanému prý jen svěřeného, jsou vesměs předpoklady žaloby o odškodnění podle §u 367 poslední věta obč. zák. a, jsou-li tyto předpoklady sporné a nebylo-li o nich již jinde rozhodnuto, nutno o nich v tomto sporu jako o předurčujících rozhodnouti. Vyloučiti tyto předurčující otázky z rámce vedeného sporu a odkazovati rozhodnutí o nich sporu jinému nelze. Toliko, kdyby dotyčné předurčující právní poměry a okolnosti byly předmětem již jiného zahájeného sporu, bylo by možno řízení v tomto sporu podle §u 190 c. ř. s. přerušiti. Tento případ dán není. Nelze nutiti žalobkyni, aby nejprve provedla bezúspěšný spor s kupitelem klavíru, to tím méně, ježto by rozhodnutí v dotyčném sporu nebylo ani pro žalovaného jakožto osobu mimo spor stojící závazným, a také nelze stranu nutiti, by učinila ve sporu určovací návrh a vydobyła si mezitímní rozsudek o některém z předpokladů jejího nároku neb obrany. Stanovisko nižších soudů, že nelze o bezelstnosti Tomáše M-a ohledně nabytí klavíru rozhodnouti, než jen ve sporu s ním vedeném, není správné. To, že Tomáš M. není stranou ve sporu, není tomu, by uvěšená okolnost, pokud se týče právní poměr nebyl v tomto sporu zjištěn, na překážku. Rozdil oproti sporu žalobkyně proti Tomáši M-ovi jest jen ten, že v tomto sporu vzhledem k domněnce §u 328 obč. zák. nebude na žalobkyni, by ona dokazovala jí tvrzenou bezelstnost, nýbrž by žalovaný dokázal nedostatek bezelstnosti na straně Tomáše M-a.

Čís. 5393.

O tom, zda obec řádně dostála povinnosti §u 3 nařízení ze dne 25. června 1920, čís. 409 sb. z. a n. o odkladu exekuce, nelze rozhodovati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 27. října 1925, R I 858/25.)

Při vyklizení žalobce z obytného stavení manželů P-ových byly žalobcovy svršky v jeho nepřítomnosti s přibráním důvěrníků z obydlí vyklizeny a postaveny na silnici a byly pak starostou obce S. zaneseny do opatřené místnosti. Žalobce, tvrdě, že místnost nebyla vhodným náhradním bytem a že utrpěl škodu na věcech i na zdraví, dále, že jeho nábytek byl poškozen, nádobí při přestěhování bylo rozbito a také stříbrné kapsní hodinky se mu ztratily, domáhal se na obci S. zaplacení 5000 Kč. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud k žalobcovu odvolání zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením a žalobu odmítl. D ů v o d y: Pokud jde o právní stránku, nutno